

Ważniejsze prace Zakładów Instytutu Ekonomiki i Organizacji Przemysłu

Zakład Przemysłu Hutniczego w Chorzowie

Stały, systematyczny wzrost wydajności pracy jest jednym z najważniejszych warunków obniżenia kosztów własnych. Na wzrost wydajności pracy duży wpływ ma właściwa organizacja miejsca pracy, stosowanie przodujących metod pracy. Szczególnie duże znaczenie ma wzrost wydajności pracy w tak ważnym przemyśle, jakim jest przemysł hutniczy, którego szybki wzrost produkcji przyspiesza nasz rozwój gospodarczy, budowę podstaw socjalizmu w Polsce.

ZAKŁAD PRZEMYSŁU HUTNICZEGO IEOP w Chorzowie wykonał pracę pt.: „ORGANIZACJA MIEJSCA PRACY W WYDZIALE WALCOWNI RUR”.

Celem pracy jest opracowanie zagadnienia organizacji miejsca pracy w wydziale walcowni rur przez zastosowanie szeregu usprawnień organizacyjno-technicznych i wprowadzenie właściwych metod pracy. Tak ujęta organizacja miejsca pracy powinna podnieść wydajność wydziału przy jedno-zesnym obniżeniu kosztów i lepszym wykorzystaniu urządzeń.

Praca składa się z czterech zasadniczych części.

W części pierwszej omówiono pokrótce metodykę orga-

nizacji miejsca pracy w wydziale walcowni uwzględniając w pierwszym rzędzie analizę pracy w wydziale (wnioski metodologiczne), omówiono 27 ważniejszych zaprojektowanych usprawnień organizacyjno-technicznych, scharakteryzowano przebieg usprawnienia metod pracy. Szczególną uwagę zwrócono na te miejsca pracy, które stanowiły „wąskie gardło”. Podkreślono tu również znaczenie upowszechniania doświadczeń w ramach „szkół przodownictwa pracy”. W zakończeniu tej części pracy podano przewidywane efekty ekonomiczne opracowanych usprawnień.

W drugiej części pracy omówiono szczegółowo przebieg i analizę pracy w wydziale walcowni rur. Część ta zawiera następujące rozdziały: cykl produkcyjny walcowni rur i organizacja pracy w wydziale; analiza pracy w oddziale walcowni rur w oddziałach wykończalni rur gładkich i wykończalni rur wiertniczych.

Część trzecia omawia szczegółowo około 50 usprawnień organizacyjnych - technicznych w walcowni. Znajdujemy tu, na tle krótkiej analizy, ujmującej zadania, jakie dane stanowisko powinno wykonywać, treść samego usprawnienia oraz korzyści jakie powinno dać wprowadzenie usprawnienia.

W części czwartej, omawiającej szczegółowo usprawnienie metod pracy scharakteryzowano na wstępie drogi usprawnienia metod pracy jak np. łączenie czynności, udoskonalenie i lepsze wykorzystanie narzędzi i przyrządów. Wymieniono tu również 8 najważniejszych stanowisk, dla których zaproponowano usprawnienie metod pracy. Są to stanowiska obsługi walcarek pielngrzymowych; sternika prasy; pieców grzewczych; obcinarki łączników; tokarni łączników; tokarni ochraniających; tokarni gwintów na końcach rur; tłoczni do prób wodnych oraz ocynkowni.

Zależnie od zakresu usprawnienia metod pracy na danym stanowisku omówiono je szerzej, podając np. szczegółowy opis czynności wykonywanych przez poszczególnych robotników obsługi, program ich szkolenia, instrukcję czynnościową

szkolenia oraz uwagi dotyczące przebiegu czynności. Inne usprawnienia o węższym zakresie omówiono zwięźle.

Część III i IV jak i cała praca zawierają szkice i rysunki, ilustrujące poszczególne usprawnienie. W zakończeniu pracy podano również jako przykład wypełnione arkusze obserwacji przebiegu pracy.

Poważną zaletą pracy jest dokonanie analizy procesu technologicznego, ustalenie i skoncentrowanie badań przede wszystkim na tzw. „wąskich gardłach” cyklu, opracowanie głównie dla tych miejsc projektów usprawnień organizacyjnych i technicznych i powiązanych z tym usprawnień metod pracy.

Praca, wykonana w jednej z większych hut może być wykorzystana przez inne huty jako przykład metodycznego podejścia do rozwiązywania zagadnień organizacji miejsca pracy.

Zakład Przemysłu Spożywczego w Krakowie

IX Plenum KC PZPR realizując konsekwentnie politykę stałego podnoszenia dobrobytu mas pracujących podkreśliło szczególną wagę na obecnym etapie wybitnego zwiększenia produkcji artykułów konsumpcyjnych. Ze wzrostem produkcji artykułów spożycia wiąże się zagadnienie wzrostu ich jakości. „Walka o jakość produkcji winna stanąć w centrum uwagi wszystkich pracowników przemysłu” (Teza 23). Zagadnieniem jakości produkcji zajmują się w pierw-

szym rzędzie pracownicy kontroli technicznej. Od właściwej organizacji pracy kontroli technicznej zależy w dużym stopniu jakość produkcji.

W ZAKŁADZIE PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO IEOP w KRAKOWIE wykonano pracę pt.: „ORGANIZACJA KONTROLI TECHNICZNEJ W PRZEDSIĘBIORSTWIE PRZEMYSŁU TŁUSZCZOWEGO”.

Praca została wykonana na podstawie badań w szeregu zakładów przemysłu tłuszczowego.

Celem pracy jest wskazanie dróg podniesienia jakości produkcji przez opracowanie instrukcji kontroli technicznej w przemyśle tutejszym oraz opracowanie jednolitej organizacji kontroli technicznej i jednolitej dokumentacji kontroli technicznej dla typowego zakładu przemysłu tutejszego.

W pracy podjęto między innymi próbę opracowania schematu klasyfikacyjnego braków dla najważniejszych wyrobów przemysłu tutejszego oraz szeregu tablic przedstawiających zakres kontroli na poszczególnych etapach produkcji. Tablice te mają na celu ułatwienie pracy służby kontroli technicznej.

Praca składa się z sześciu rozdziałów. W rozdziale pierwszym scharakteryzowano pokrótce produkcję przemysłu tutejszego podając przekrój produkcji typowego przedsiębiorstwa tego przemysłu, jego proces technologiczny oraz urządzenie produkcyjne, rodzaje stosowanych surowców, materiałów pomocniczych, opakowań oraz samo zagadnienie jakości produkcji.

Rozdział II ujmuje zadania kontroli technicznej w przedsiębiorstwie tutejszym, podział tych zadań. W związku z tym znajduje tu omówienie: kontroli jakości surowców, materiałów pomocniczych i opakowań; kontroli procesów produkcyjnych i kontroli międzyoperacyjnej; kontroli przestrzegania norm zużycia surowców i receptury; kontroli wyrobów gotowych, produk-

tów ubocznych i odpadkowych oraz opakowań zwrotnych; ewidencja braków oraz analiza przyczyn ich powstawania; ewidencja reklamacji.

W rozdziale III, dotyczącym rodzajów kontroli podano podział kontroli i omówiono kontrolę laboratoryjną ruchową (brakarską) i statystyczną.

Rozdział IV zawiera omówienie zakresu kontroli w rozbiu na kontrole: surowców, materiałów pomocniczych i opakowań, międzyoperacyjną, procesów technologicznych oraz oddziałów pomocniczych i usługowych.

W rozdziale V ujęto organizację działu kontroli technicznej (KT) a w szczególności: stan obecny służby kontroli technicznej w przedsiębiorstwach przemysłu tutejszego, zadania kierownika działu KT, laboratorium ze specjalnym uwzględnieniem pomieszczenia, wyposażenia, archiwum próbek obsady, organizacji pracy, metody oznaczeń, pobierania próbek. Z kolei omówiono zadania brakarzy oraz kontrolerów procesów produkcyjnych. Zwrócono również uwagę na konieczność współpracy KT z innymi działami przedsiębiorstwa.

W zakończeniu (rozdział VI) omówiono dokumentację kontroli technicznej.

Praca ta może zostać wykorzystana przez przemysł tutejszy w celu podniesienia poziomu pracy kontroli technicznej w poszczególnych przedsiębiorstwach.

cowania taryfikatorów, co umożliwiło szybsze i lepsze zorganizowanie podobnych prac dla innych przemysłów.

ZAKŁAD ODZIEŻOWY: Maria Kozłowska — starszy asystent, Irena Matulat — starszy asystent, Jadwiga Kurkowska — młodszy asystent.

Przenosząc doświadczenia ZSRH i Ludowej Republiki Czechośłowackiej zespół pracowników Zakładu Odzieżowego IEOP opracował metodę organizacji produkcji „potok z synchronizowanymi zespołami obróbkowymi”. Powyższy system wprowadzono na terenie WZPO-1 im. 17 Stycznia, gdzie po doświadczeniach przedstawiono decyzję CZPO produkcję na powyższy system. Uzyskano w okresie 3 miesięcznym wzrost wydajności około 300%.

ZAKŁAD PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO W KRAKOWIE: mgr Józef Gajda — kierownik Zakładu, mgr inż. Tadeusz Bujak — samodzielny pracownik naukowy, mgr Irena Bartkowiak — asystent, inż. Stanisław Moskal — samodzielny pracownik naukowy, mgr Krzysztof Studnicki — starszy asystent, mgr inż. Zygmunt Piłat — samodzielny pracownik naukowy.

Zespół Zakładu Spożywczego IEOP opracował w omawianym okresie pracę obejmującą planowanie i rozrachunek wewnątrzzakładowy w przemyśle tutejszym. Doświadczalnie pracę wprowadzono w zakładach w Bielsku, Gdańsku, Gdyni, Szamotułach i Warszawie. Następnie Ministerstwo Przemysłu Rolno-Spożywczego i Centralny Zarząd Przemysłu Tutejszego przeniosły do-

świadczenia na wszystkie zakłady przemysłu tutejszego. Przyznanie nagród jest dowodem tego, jak dużą wagę przywiązuje nasze państwo do dalszego pogłębiania ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw przemysłowych, do popierania rozwijającej się coraz szerzej współpracy nauki z praktyką. Nagrody przyznane zostały przede wszystkim tym zespołom, które mają duże osiągnięcia we wprowadzaniu w praktyce swych opracowań do przemysłu.

Zebranie sprawozdawczo-wyborcze organizacji związkowej IEiOP

W dniu 14 grudnia 1953 roku odbyło się w Instytucie Ekonomiki i Organizacji Przemysłu zebranie sprawozdawczo-wyborcze organizacji związkowej.

Przewodniczącą ustępującej Rady Miejskowej Henryk Frankiewicz złożył sprawozdanie z działalności za ubiegły okres. Nawiązując do wytycznych IX Plenum KC PZPR i sytuacji międzynarodowej omówił on osiągnięcia w pracy związkowej, jak np. dalsze rozszerzanie współzawodnictwa, szerszy rozwój szkolenia, rozwój akcji kulturalno-oświatowej oraz pewne niedociągnięcia, jakie miały miejsce.

Po sprawozdaniu rozwinęła się dyskusja, w której wzięło udział około 20 towarzyszy. W dyskusji stwierdzono, że Rada Miejskowa przy swych niewątpliwych osiągnięciach, nie wykażała dostatecznej dbałości o sprawy bytowe pracowników, utrzymywała dość luźny kontakt z Komitetem Frontu Narodowego, słabo współpracowała z CRZZ, WRZZ w zakresie popularyzowania zagadnień opracowywanych przez Instytut.

Zwrócono również uwagę na konieczność dalszego pogłębiania współzawodnictwa, co przyspieszy i pogłębi realizację planowych zadań Instytutu, które szczególnie teraz w świetle IX Plenum, mają duże znaczenie dla gospodarki narodowej.

Przewodniczącą zebrania Jan Kubisiak podsumował dyskusję i podał wniosek o udzielenie ustępującej Radzie absolutum. Wniosek został przyjęty.

W wyniku przeprowadzonych wyborów do Rady Miejskowej IEOP weszli między innymi: przewodniczącą — Jan Kubisiak, zastępcą przewodniczącą — Stanisława Skomorowska, sekretarz — Karola Miłodowska, skarbnik — Krystyna Sliwińska.

Na zakończenie zebrania podjęli uchwałę następującej treści:

Narada w sprawie wykonawczego planowania zaopatrzenia w przedsiębiorstwach przemysłu owocowo-warzywnego i tutejszego

Podstawowe zadanie służby zaopatrzenia — zaopatrywanie przedsiębiorstw we wszystkie potrzebne im materiały w sposób zapewniający utrzymanie ciągłości pracy zakładów zgodnie z zasadą oszczędności — nabrało szczególnej aktualności na tle uchwał IX Plenum KC PZPR.

W zakresie zaopatrzenia uchwalono tezy wysuwające zadanie bezwzględnej walki o obniżkę kosztów, walki z przeja-

W zakończeniu dyrektor IEOP — mgr inż. Iłja Epsztajn, złożył pracownikom życzenia noworoczne, wyrażając przekonanie, iż kolektyw Instytutu w roku 1954 wzmoże swe wysiłki w dziedzinie przyspieszenia i podniesienia na wyższy poziom opracowań w zakresie ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw przemysłowych, tak ważnych dla walki o realizację zadań, zawartych w wytycznych IX Plenum KC PZPR.

(zd)

W oparciu o najbliższe zadania, jakie wysunęły zostały w dziedzinie podniesienia dobrobytu mas pracujących na IX Plenum KC PZPR Miejskowa Organizacja Związkowa IEOP włączając cały kolektyw w realizację tych zadań przyjmuje następujące wytyczne pracy na rok następny:

1) Rozwinąć i pogłębić pracę nad przeniesieniem zadań IX Plenum KC PZPR na teren Instytutu oraz znaleźć konkretne formy realizacji tych zadań w bieżącej operatywnej pracy Instytutu.

2) Podnieść poziom pracy związkowej na terenie Instytutu w sensie powiązania tej pracy z mobilizacją wszystkich sił ze strony kierownictwa Instytutu i jego poszczególnych Zakładów na bieżące wykonanie zadań.

3) Znaleźć i zrealizować formy pracy grup związkowych w kierunku podniesienia stopnia odpowiedzialności grup za wykonanie planu poszczególnych Zakładów.

4) Wszelchnie realizować walkę o socjalistyczną dyscyplinę pracy, o oszczędność i zlikwidowanie biurokracji oraz marnotrawstwa.

5) Rozwijać współzawodnictwo w nowych bardziej efektywnych formach w zakresie podniesienia poziomu fachowego pracowników, wszelkimi sposobami rozwijać szkolenie pracowników przez pomoc i poparcie organów związkowych dla kursów i akcji szkoleniowych.

6) Pogłębić i rozwinąć w oparciu o zadania Zakładów współzawodnictwo.

7) Rozwijać szeroko współpracę z zakładami produkcyjnymi w grupach, delegowanymi w teren.

8) Dla lepszego osiągnięcia wysuniętych celów nieustannie podnosić poziom społeczno-politycznego uświadamienia członków. (zd)

Nagrodzenie przodujących zespołów pracowników IEOP

W dniu 31. XII. 1953 roku w IEOP zostały wręczone nagrody, przyznane przez PKPG za drugie półrocze 1952 roku i I półrocze 1953 r. przodującym zespołom pracowników Instytutu.

Nagrody otrzymały następujące zespoły:

ZAKŁAD PRZEMYSŁU HUTNICZEGO W CHORZOWIE: inż. Jerzy Czarny — kierownik Zakładu, mgr Michał Arabski — samodzielny pracownik naukowy, inż. Michał Berger — samodzielny pracownik naukowy, Kazimierz Rutkowski — kier. sekcji, dr Karol Wapiennik — samodzielny pracownik naukowy.

Zespół Zakładu Hutniczego wykonał dla Huty im. Bolesława Bieruta projekt organizacji transportu dla wielkich pieców, opracował planowanie wykonawcze na tym wydziale oraz wprowadził przodujące metody pracy w walcowni rur. Wszystkie prace zostały wprowadzone i przyczyniły się do terminowego rozpoczęcia pracy przez wielkie piece.

ZAKŁAD TARYFIKACJI: Zbigniew Kutzner — samodzielny pracownik naukowy, Zofia Rzepkówna — starszy asystent, Maria Kuźel — starszy asystent, Maria Kornacka — kierownik sekcji, Halina Pawlikowska — asystent.

Powyższy zespół pracowników współpracował ściśle z przemysłem w opracowaniu taryfikatorów dla przemysłu metalowego i elektrotechnicznego oraz dla budownictwa przemysłowego i miejskiego. Na podstawie uzyskanych doświadczeń ustalono metodykę opar-